

Estatut UB? Concentració de rebuig dimarts 25,

8.30 matí, Pl. Universitat

Dimarts que ve, dia 25, el Claustre de la Universitat de Barcelona votarà la proposta de nou Estatut. Si la UB es regís sobre la base de paràmetres científics, racionals i democràtics, la participació de la comunitat universitària hauria possibilitat el desenvolupament d'un procés de debat en què l'experiència i el coneixement dels milers de membres de la UB –professorat, PAS i estudiantat– culminés en un Estatut que anés més enllà d'on som, i que respongués a la reflexió conjunta de la majoria del col·lectiu UB i de la mateixa majoria social popular catalana.

No ha estat així. Ni tan sols els alliberats sindicals i els membres de les juntes i comitès d'empresa amb reducció horària han fet la feina que els pertocava fer: informar i promoure el debat –crític o no, però es tractava de promoure el debat–. En quina situació ens trobem, doncs?

L'Estatut UB que es pretén aprovar dimarts reconcentra poder en el Consell Social, en les companyies privades que en formin part i en la figura del rector, tot articulant un model d'universitat estratificador, perpetuador de xarxes de relacions clientelars i tendent a reproduir un model d'empresa capitalista al servei... de qui? Mentre això va quallant, es cronifica la degradació laboral i salarial d'una bona part del personal docent i investigador, alhora que s'agreuja el procés de selectivitat econòmica sobre un ampli sector de l'alumnat de classe baixa. S'està reduint la societat catalana als interessos de determinats grups empresarials? Atesa la proposta de reforma i la situació que estem patint, ens sorgeixen massa preguntes incòmodes:

- Per què l'elecció del rector continua sent per sufragi universal ponderat?
- Per què no s'han modificat els percentatges de ponderació de vot ni tampoc els de composició dels òrgans col·legiats, que continuen com fins ara (51% professorat amb vinculació permanent, 9% prof. no permanent, 10% PAS i 30% estudiants)?
- Per què el vot de tot el professorat no permanent només compta un 9%, si aviat serà més nombrós que el professorat permanent, i que a més és qui rep la pitjor part de les polítiques universitàries i qui carrega tota la "retallada" sistemàticament?
- Per què és redueix a la meitat la representació numèrica del Claustre (professorat, PAS, alumnat) i s'hi manté la dels càrrecs orgànics?
- Per què el rector proposarà els degans i, al seu torn, els degans proposaran els caps de Departament? Com "representarem" el professorat laboral amb menys de 24 crèdits als Consells de Departament? Qui triarà el o la cap del Departament?
- El paper de la UB com a generadora de coneixement científic ha de respondre als interessos econòmics de determinats grups empresarials presents al Consell Social de la UB o bé a les necessitats establertes per la nostra pròpia societat?
- Les ciències socials i les humanitats pinten alguna cosa en aquest circ, o se'ls ha de condemnar a reproduir el paper de bufons servils en cerca d'almoines?

- “Transformar en empreses els resultats de la recerca”? Hem de pagar entre tots la recerca i després privatitzar-ne els resultats? El cost de la recerca ha de ser despesa pública, però dels resultats se n’ha d’apropriar l’empresa privada? –la qual en farà patents en benefici propi, amb llocs de treball precaris?–. Per què es concep la recerca científica en termes merament economicistes? “Grup UB”, què significa això?
- Per què es remet un cop i un altre al “respecte” quan hi ha professorat associat amb 5, 7 i 10 anys de docència estructural cobrant 500 euros mensuals? Què en fem del coll d’ampolla en què es troba el professorat associat?
- I què en fem dels lectors terminals degradats a associats o a un Programa de Retenció de Talent del qual no es coneix la garantia exigible d’estabilització? On és el respecte a les i els docents i investigadors no-renovats al setembre del 2013?
- S’està potenciant de cobrir tasques que corresponen al PAS mitjançant altres figures com la dels becaris? Quin futur té el PAS UB? Quant als serveis, acabar sent substituït per empreses externes com ha passat amb els serveis de neteja, bars i copisteries? Ara què vindrà: externalitzar els Punts d’Informació? I a continuació, què?
- Per què aquesta proposta d’Estatut UB s’agenolla un cop i un altre davant de la legislació espanyola per sobre de la legislació pròpia de la societat catalana?
- Podem creure honestament que serem cridats a “negociar les condicions de treball”?
- L’activitat sindical fora dels comitès d’empresa forma part de “la gestió i la implicació institucional”? I deixar-se la pell per una bona docència i recerca, també?
- Un cop aprovat l’Estatut UB, quan s’aprovarà el reglament per expulsar temporalment o a perpetuïtat els estudiants que participin en ocupacions d’espais acadèmics o bé que interrompin actes institucionals? Es pot expulsar gent de la UB perquè expressa la seva disconformitat en els nostres propis espais acadèmics?

De què va aquesta història?

Ens estem bevint l’enteniment tots plegats?

La Universitat de Barcelona i la gent que la formem tenim prou capacitat per anar més enllà d’un model d’universitat ancorat entre l’estratificació medieval i una concepció empresarial capitalista de la docència i la recerca. La militància de la COS UB, sense reduccions horàries ni alliberats ni res, entestats i tips de cercar la unitat sindical, cridem els companys i les companyes que penseu que aquesta universitat necessita i mereix un altre Estatut a concentrar-vos a la PI. Universitat, davant de l’Edifici històric, el dimarts que ve a dos quarts de nou del matí (8.30). Serem quatre gats, 40 o 400, però no acceptarem que s’esclafi ni la nostra dignitat ni la de les persones que al llarg del temps han lluitat perquè les filles i els fills de les classes populars catalanes poguessin accedir i bastir l’educació, la docència i la recerca acadèmiques en el marc de la reconstrucció d’una societat catalana lliure i justa. L’augment de les taxes d’un 70% als darrers anys està expulsant l’alumnat de la UB que no pot pagar els estudis. Així de clar.

Igualment, expressem la nostra solidaritat amb l’estudiantat arran de les diverses mobilitzacions i vagues previstes per a la setmana vinent –acordades pel SEPC, Assemblees de Facultat i

Assemblees Llibertàries– com un mitjà d'organització i lluita. Tant de bo això dugui a superar la impugnació simbòlica que representa fer un sol dia de vaga, instrumentalment del tot ineficaç als darrers 30 anys.

Barcelona, 23 de febrer del 2014

ub@sindicatcos.cat / cosub.wordpress.com/

@COS_UB / https://twitter.com/COS_UB